

Prikaz odluke suda**Broj predmeta:** 11/2011**Sud:** Apelacioni sud Crne

Gore

Odjeljenje: Krivično odjeljenje**Vrsta predmeta:** KSŽ -

Drugostepeni krivični predmeti iz oblasti organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina

Vrsta odluke: Presuda**Datum odluke:** 17.05.2011.**Prethodna odluka:** -

Ksž.br. 11/2011

U IME CRNE GORE

Apelacioni sud Crne Gore u vijeću sastavljenom od sudije Seke Piletić, kao predsjednika vijeća, Zorana Smolovića i Milivoja Katnića, kao članova vijeća, uz učešće službenika suda Maje Tošić, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog V.N., zbog krivičnog djela primanje mita iz čl. 423 st. 4 u vezi st. 2 Krivičnog zakonika (Kz-a), odlučujući o žalbama Vrhovnog državnog tužilaštva - odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina, branioca optuženog i optuženog, izjavljenih na presudu Višeg suda u Podgorici Ks.br. 27/2010 od 22.12.2010.g., na javnom sjednici vijeća održane dana kojoj su prisustvovali zamjenik VDT CG S. P., optuženi i njegov branilac adv. iz P. Z. B. donio je vijeća održane u prisustvu zamjenika VDT CG - S. P., optuženog i njegovog branioca, dana 17.05.2011.g., a nakon tajnog vijećanja i glasanja donio je

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba Vrhovnog državnog tužilaštva - odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina, a uvažavaju žalbe optuženog V. N. i njegovog branioca, pa se presuda Višeg suda u Podgorici Ks.br. 27/2010 od 22.12.2010.g. preinačava samo u dijelu odluke o kazni tako što se optuženi V.N. za krivično djelo primanje mita iz čl. 423 st. 4 u vezi st. 2 Kz-a, činjenično opisano u izreci prvostepene presude osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Višeg suda u Podgorici Ks.br.27/2010 od 22.12.2010.g., optuženi V. N. oglašen je krivim za krivično djelo primanje mita iz čl. 423 st. 4 u vezi st. 2 Kz-a, činjenično opisano u izreci prvostepene presude i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) mjeseci. Optuženi je obavezan da na ime troškova krivičnog postupka - paušala plati 100,00 € u roku od

15 dana od pravosnažnosti prvostepene presude.

Istom presudom osnovom čl. 423 st. 7 Kz-a i čl. 482 Zkp-a, obavezan je optuženom da na ime imovinske koristi prikupljene izvršenjem krivičnog djela plati u korist budžeta Crne Gore iznos od 500,00 € u roku od 15 dana od pravosnažnosti prvostepene presude.

Protiv te presude žalbe su izjavili specijalni tužilac, optuženi i njegov branilac.

Specijalni tužilac prvostepenu presudu pobija zbog odluke o kazni. Predlaže da se optuženom V.N. izrekne kazna zatvora u dužem vremenskom trajanju.

Branilac optuženog prvostepenu presudu pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, bitne povrede odredaba krivičnog postupka i povrede Krivičnog zakonika. Predlaže da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, ili da se preinači na način što će se optuženi V.N. osloboditi od optužbe.

Optuženi V.N. žalbom, prvostepenu presudu pobija zbog bitne povrede odredaba zakona o krivičnom postupku, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odluke o kazni i odluke o oduzimanju protivpravne imovinske koristi. Predlaže da se prvostepena presuda ukine i da se nakon sprovedenog ponovnog postupka pred prvostepenim sudom donese zakonita presuda. U smislu čl. 392 Zakonika o krivičnom postupku (Zkp -u), spisi predmeta su dostavljeni Vrhovnom državnom tužilaštvu na razmatranje i predlog. VDT CG je podneskom Ktž.br.212/11 od 21.04.2011.g. predložio da se uvaži žalba specijalnog tužioca a da se kao neosnovane odbiju žalbe optuženog i njegovog branioca.

Sjednici drugostepenog vijeća prisustvovali su zamjenik VDT CG - S. P., optuženi i njegov branilac koji su ostali kod navoda i predloga svojih žalbi.

Apelacioni sud Crne Gore je razmotrio izjavljene žalbe, kao i sve spise ovog krivičnog predmeta, te ispitao prvostepenu presudu u granicama propisanim odredbama čl. 398 Zkp-u, pa je iz razloga koji slijede, odlučio kao u izreci ove presude.

Neosnovano se prije svega u žalbi optuženog V. N., prvostepena presuda pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl. 386 st. 1 tačka 5 Zkp-u, a kada se navodi da je prvostepeni sud u pobijanoj presudi prekoračio optužnicu u smislu čl. 369 st. 1 Zkp-u, jer ovaj sud ne nalazi da pobijana presuda sadrži tu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka na koju se ukazuje u žalbi, niti pak neke druge na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti.

Stoji činjenica da je prvostepeni sud u pobijanoj presudi umjesto riječi "... na Klinici za ortopediju i traumatologiju" a koje su stajale u optužnici nadležnog tužioca, naveo sklop riječi "... ispred Kliničkog centra". Prvostepeni sud je ovako postupio jer je utvrdio da je optuženi u bolničkom krugu a neposredno ispred Kliničkog centra od porodice sada pok. Š.E. tražio poklon. Međutim, i po nalaženju ovog suda prvostepeni sud ovom izmjenom nije izvršio povredu objektivnog identiteta između optužbe i presude, jer je presudu zasnovao na činjeničnom stanju koje je utvrđeno na glavnom pretresu, a izmjene koje je unio ne mijenjaju predmet suđenja kako je bio postavljen po optužnici već samo objašnjavaju detaljnije i pravilnije mjesto gdje je optuženi od porodice sada pok. Š.E. tražio poklon kako je to detaljno opisano u dispozitivu izreke pobijane presude. Dakle, prvostepeni sud nije izmijenio opis djela koji je bio dat u optužnici već samo precizirao bliži opis mjesta gdje je optuženi tražio poklon što je i po nalaženju ovoga suda bilo moguće bez povrede objektivnog identiteta optužnice.

Neosnovano se takođe u žalbi branioca optuženog V.N. prvostepena presuda pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka (mada se dalje i detaljnije u obrazloženju žalbe ne navodi o kojoj bitnoj povredi odredaba krivičnog postupka se radi niti pak da li je prvostepeni sud povredu počinio u postupku donošenja pobijane presude ili pak u samoj presudi) jer ovaj sud ne nalazi da pobijana presuda sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje pazi po službenoj dužnosti.

Kada se u žalbi optuženog i njegovog branioca navodi da je prvostepeni sud pogrešno utvrdio da je optuženi od porodice sada pok. Š. E. zahtijevao i primio poklon poslije izvršene službene radnje, koju je morao izvršiti, a da je trebao zaključiti da se tako nešto nije desilo, te da su iskazi svjedoka koji su saslušani od strane prvostepenog suda netačni i usmjereni da se optuženi oglasi krivim za nešto što nije učinio, a na šta ukazuju ozbiljne protivrječnosti u iskazima svih svjedoka a posebno svjedoka koji su navodno predali novac optuženom, u žalbama se ustvari prvostepena presuda u tom dijelu pobija zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja (konkretno osporavaju se zaključci do kojih je prvostepeni sud došao na osnovu izvedenih dokaza na glavnom pretresu). Po nalaženju Apelacionog suda neosnovano se osporava pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, kao i pravilnost izvedenih zaključaka, a to zbog činjenice što je prvostepeni sud na osnovu dokaza izvedenih na glavnom pretresu i njihove svestrane ocjene utvrdio odlučne činjenice značajne za donošenje pravilne odluke u ovoj krivično pravnoj stvari. Za sva svoja utvrđenja kako u pogledu dokazne vrijednosti svakog od izvedenih dokaza tako i u

pogledu dokazanosti odlučnih činjenica u obrazloženju pobijane presude prvostepeni sud je iznio ubjedljive razloge koje u svemu prihvata i ovaj sud i koji navedeni razlozi u žalbama ni u čemu nijesu doveli u sumnju zaključak prvostepenog suda.

Prije svega i ovaj sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno utvrdio da je optuženi V. N., a nakon završene operacije na Klinici za ortopediju i traumatologiju, a dana 16.04.2009.g., od porodice sada pok. Š. E., zahtijevao poklon na način što se obratio Š. H., Š. E., Š. E. i B. H., riječima "Operacija je bila uspješna, ni u Americi da je rađena ne bi bilo bolje, ja sam vas ispoštovao, nadam se da ćete i vi mene ispoštovati. Nazvaćete me sutra oko 10,00 časova da se nađemo da popijemo kafu". Ovaj sklop riječi i po nalaženju ovoga suda jasno ukazuje da optuženi, a pošto je izvršio navedenu operaciju zahtijeva poklon za izvršenu operaciju a koju je inače u okviru svog posla morao izvršiti. Optuženi se nakon ovoga, sutradan a po postignutom dogovoru sastao sa Š. E. i Š.H., kojom prilikom je i primio zahtjevani poklon od Š. H., i to u iznosu od 500,00€ dok se nalazio u svom vozilu na parkingu ispred kafića u kom su prethodno sjedjeli. I za ovaj sud sve iznijete činjenice su do razumne nespornosti utvrđene iz iskaza saslušanih svjedoka, a prije svega iz iskaza svjedoka Š. E., Š.H., B. H., Š.E. i C. H... Svi navedeni svjedoci su u svjedočkim iskazima jasno i nedvosmisleno bez unutrašnjih protivrječnosti u iskazima opisali događaje koji su se dešavali i koji su im bili poznati od kada je došlo do povređivanja sada pok. Š. E. pa do trenutka kada je optuženi preuzeo predmetni novac. Ovi svjedoci su iznosili samo ono što su imali u svom saznanju ne dodajući ništa sa čim nisu bili upoznati i bez želje da optuženom otežaju položaj u postupku, a što tvrde optuženi i njegov branilac. Stoji činjenica da je Š. H. u svojoj izjavi naveo da nije siguran u to ko je doktoru (optuženom V. N.) neposredno predao novac, odnosno da li je on bio taj ili Š. E., mada je bio jasan u tvrdnji da je on bio zadužen od strane porodice da sakupljeni novac u iznosu od 500,00 € preda optuženom. Nasuprot, svjedok Š. E. je jasno potvrdio da je u njegovom prisustvu optuženom novac predao Š.H., koji mu je on prethodno bio dao dok su se kretali prema kafiću gdje su se dogovorili da se nađu sa optuženim. I ovaj sud prihvata ocjenu i zaključke prvostepenog suda da je novac predao svjedok Š. H., ali da je izbjegao da ovu činjenicu jasno saopšti sudu zbog straha da bi u konkretnom slučaju, a ako prizna ovu činjenicu (da je dao novac optuženom), da bi sebe mogao izložiti krivičnoj odgovornosti, te da bi mu se na teret moglo staviti krivično djelo davanje mita. Zbog toga i ovaj sud prihvata da je svjedočki iskaz svjedoka Š.E. u vezi ove činjenice istinit, a na što ukazuje i činjenica da i sam svjedok Š. H. ističe da je on taj koji je bio zadužen da preda novac. Ovaj zaključak prvostepenog suda potvrđuju i iskazi ostalih svjedoka (Š.E., B.H. i Š. D.), koji su posvjedočili da su sakupili novac da bi se novac predao doktoru, tj. optuženom, detaljno još objasnili kako je sve to urađeno.

Zbog svega iznijetog i ovaj sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno cijenio navode odbrane optuženog kada je zaključio da su ti navodi sračunati na izbjegavanje krivične odgovornosti. U kontekstu iznijetog i ovaj sud nalazi da je nepreciznosti u iskazima svjedoka Š.D. i Š. H., a koje postoje u njihovim svjedočkim iskazima koje su dali na pretresu ne mogu dovesti u sumnju vjerodostojnost njihovih iskaza u bitnom i u cjelini, kao što ne mogu dovesti u sumnju ni iskaze drugih svjedoka jer su ove nepreciznosti prirodne, imajući u vidu protek vremena, kao i podatke na koje se te nepreciznosti odnose. Nijedan svjedok ni u jednoj fazi postupka nije doveo u sumnju sadržinu razgovora koju je optuženi vodio sa njima, odnosno sadržinu onoga što im je optuženi saopštio nakon operacije, kao ni sadržinu onoga što su iskazivali u vezi sakupljanja novca, dolaskom u kafić i predaje novca optuženom.

Konačno svjedoci su detaljno opisali i one činjenice koje je priznao optuženi i među njima nema razlike, a ono što optuženi ne spori ukazuje da je ostali dio svjedočkih iskaza svih svjedoka istinit. Nije prirodno i za ovaj sud je neprihvatljivo da optuženi preduzima radnje koje je priznao, a u vezi susreta sa rodbinom, sada pok. Š.E., da sa njima razgovara putem mobilnog telefona, sastaje se u kafani van službenih prostorija, poziva ih na telefon i prima pozive, samo zbog njegove želje da bude kooperativan i nađe se na ljudskoj usluzi porodici sada pok. Š. E..

Imajući u vidu činjenicu da se radilo o samo jednom od velikog broja pacijenata koji su operisani kod optuženog jasno je da njegovo ponašanje direktno ukazuje na ono što su svjedoci i potvrdili, a to je da je zahtijevao a potom i primio mito za operaciju koju je učinio nad pacijentom, a sada pok. Š.E..

Kod ovako pravilno utvrđenog činjeničnog stanja i po nalaženju ovog suda, prvostepeni sud je pravilno a kao suvišno i nepotrebno odbio da se u dopuni dokaznog postupka izvode dokazi koje je predložila odbrana.

Kod ovakvog stanja stvari navodi iz žalbi optuženog i njegovog branioca, a koji su u suštini u istom pravcu su bez ikakvog značaja za drugačiju odluku suda.

Na tako pravilno utvrđeno činjenično stanja, a po utvrđenju ovoga suda prvostepeni sud je pravilno primijenio Krivični zakonik, kada je radnje optuženog bliže navedene u izreci pobijane

presude, ocijenio kao krivično djelo primanje mita iz čl. 423 st. 4 u vezi st. 2 Kz-a, pa ni Krivični zakonik nije povrijeđen na štetu optuženog a što se navodi u žalbi njegovog branioca i o čemu ovaj sud vodi računa po službenoj dužnosti.

Prilikom odmjeravanja kazne optuženom V.N., prvostepeni sud je pravilno utvrdio sve okolnosti značajne za visinu kazne kojom prilikom nije utvrdio otežavajuće okolnosti, a kao olakšavajuće našao da optuženi do sada nije osuđivan, te da je porodičan čovjek, otac dvoje djece koje je po zakonu dužan da izdržava. Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, a imajući u vidu težinu izvršenog krivičnog djela za koje je zapriječena kazna od 3 mjeseca do 3 godine, ovaj sud nalazi da se svrha kažnjavanja predviđena čl. 32 Kz-a, a u okviru opšte svrhe propisivanja i izricanja krivičnih sankcija iz čl. 4 Kz-a, može ostvariti i sa blažom kaznom od one koju je izrekao prvostepeni sud, odnosno sa kaznom koja je na donjem minimumu zakonom zapriječene kazne u trajanju od 3 mjeseca. Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, nije u pravu specijalni tužilac kada se zalaže za strožije kažnjavanje optuženog.

Sa svega iznijetog odlučeno je kao u izreci presude.

APELACIONI SUD CRNE GORE
Podgorica, dana 17.05.2011. godine

Zapisničar,
Maja Tošić, s.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA - SUDIJA
Seka Piletić, s.r.